

Передплата

на «РУСЛАНА» вносити:

в Австрії:

на пів рік 20 кор
на шв року 10 кор
на чверть року 5 кор
на місяць 1-70 кор

За границею

на пів рік 16 рублів
або 36 франків
на шв року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хоруцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Мирові змаганя.

Від мукденської битви чим раз частіше виривають поголоски про скорі підняте переговори задля покінчення японсько-російської війни. При тім можна завважити два, а властиво три напрями. Оден вказує на Японію, як на жерело, з якого виходять мирові пропозиції, другий на Хіни, а вкінці третій на Англію, якої дневникарство впрочім відграє посередничу роллю через донесеня кореспондентів.

Побіда під Мукденом дійсно створила таку ситуацію, що Японія може без уйми для себе предкладати мирові пропозиції, стоячи на становищу своєї побіди. В сім напрямі стверджують депеші, що російські міністри вже мали заявити ся за миром, що однак цар Миколай не може рішити ся на остаточну згоду. Впрочім пропозиції не мали офіційної ціхи.

Не підлягає квестії також, що фінансові круги, які уділили позичок так російській, як японській стороні, доложать зі своєї сторони старань, щоби переговорами надати конкретну підставу. Не менше прихильно задивлює ся на справу заключеня мира промисловий світ. Під тим зглядом характеристичною є стаття часописи «Помисльонной съвет», яка домагає ся безпρόвольного заключеня мира. Промисл і торгівля — пише сей орган — є в застою. Сто двайцять мільонів пудів збіжа гние на стациях, бо не можна їх транспортувати. Війна викликала такий недостаток рук до праці, що платня хліборобского робітника збільшила ся в двічі.

Також і широкі круги російської суспільности, як зразу були противні війні, так тепер еще більше агітують против неї.

«За кого і для кого ми б'ємо ся — питають — кому і на що потрібні ті далекі країни над Тихим океаном? Хиба що не для нас, Росиян? «Русский человек» стереже манджурскої залізницї серед зими та спеки, бере ся з Хунхузами і москітами, але по тій залізницї їде чужий товар, урухомлює їх чужий капітал. Ми проливаємо кров і нівечимо наші засоби, а користь будуть збирати промислові Німці, Англіїці, Французи, вкінці Поляки, Вірмени, Жиди — тільки не Росияни. Ті за марний салдатский жолд висилають цвїт своєї молодіжи на погній для чужих інтересів».

Що до становища Хін і їх евентуального впливу на заключеня мира довідують ся англійські часописи, що хінське правительство, зі згляду на нищеня его провінцій війною і тяжкі страти населеня, зверне ся до європейских держав, щоби відповідно вплинули на воюючі держави. Рівночасно зачувати, що межі Хінами а Японією прийшло до тайного порозуміння в квестії Манджурії. В сей спосіб отже Хіни, які безперечно мають право заняти ся квестією мира, наміряють зі своєї сторони зробити докладні кроки, забезпечивши себе поперед в посіданю Манджурії.

Про услівя мира знати лиш стілько, що Японія жадала би знесеня російської флоты на Тихим океані і відступленя, або бодай розоруженя Владивостока. Натомість воєнного відшкодованя зрєкла би ся Японія, колиб Англія і Америка прийняли гваранцію за доконаня інших услівій мира.

Промова Сьв. Отця.

На тайнім конєсторі, який відбув ся вчера по полудни, Сьв. Отець виголосив промову, в якій

порушив кілька внутрішних справ Церкви, опісля висказав жаль з причини антихристияньского духа, який нанує у французській палаті депутатів, а що Францію до упадку доведе. Відтак згадав папа про антикатолицке законодавство в республіці Еквадор, а напрям в обох сих державах приписав чинности сект, зорганізованих в цілій Європі. Вкінці обговорював Сьв. Отець справу християньскої демокрації і згадав про страшну війну на далекім Сході.

«Вже раз, я жалував ся — сказав папа до кардиналів — в вашім кружї, що у Франції поьявлять ся змаганя, шкідливі для релігії. Наші скарги не мали наміру викликати зірваня умови, заключеної межі Апостольскою столицєю, а французским правительством на початку минулого столїтя на загальне добро, а тільки походили з турботи про добро Церкви. Однак мимо сего, що з цілю певностию ми готові були приміняти средства, які уважали добрими, щоби запобічи великому лихови, тож нічо не є далшим від нас, як охота повалити заключені трактати. Та всеж таки роздратоване виступило в дуже нагальний спосіб, а річи зайшли так далеко, що на жаль треба побоювати ся, що зірване в короткім часі стане неминучим. А що ми любимо Францію цілю душею, тож се переймає нас великим жалем. Кожда кривда, виряджена Церкві, відбиває ся всюда некорисно на публичнім житю, тому треба, щоби не тільки французські католики, для яких справа Церкви повинна бути сьвятою, але всі горожани, що бажають добра вітчизні в інтересі мира держави, старали ся усильно охоронити вітчизну перед такою великою небезпекою.

«Наше серце глибоко зворушує страшна війна, що від довшого часу веде ся на Далекім Сході. Своїми убійствами та знищенем она представляє страшний вид. Як Божий Намісник на землі я бажаю горячо, щоби Провидїне наповнило пануючих і зроди духом згоди. Турботи,

ЯРОШЕНКО.

Исторична повість ОСИПА МАКОВЕЯ

(нагороджена «Михайловою премією» 1905 р.)

(Дальше).

Козаки і невольники зійшли на зарінок і тут посідали. Вони ждали ще на дві сотні козаків, що остали ся троха позаду — і мали небавом надійти з возами. Микула дізнав ся, що се була та решта козацької чати, котра ходила аж під Сучаву на звіді та на добичу. Чата мала зо три тисячі людей, але порозби-вала ся в дорозі ще перед кількома днями, — отсих триста козаків заблудили в лісах і не могли вже потім віднайти своїх. Вони й вертали ся тепер самі над Дністер, де мали гадку найти ціле військо козацьке. Провадив їх сотник козацький Сава Проскурєнко, отсей самий, що розмовляв з Микулою, козак ще молодий, та видко не аби-який, коли вже сотником був.

Уже розвиднювало ся, як надійшла решта чати. Вона вела з собою худобу із двацять возів з припасами. Всі козаки були піші, так що Микула не міг начудувати ся, як вони зважали ся йти пішки у таку далеку непевну сторону. Проте вони були веселі, хоч і втомлені.

— Ану! наперед! — приказав Проскурєнко

і та сотня, що вже відпочала, пустила ся в брід через Прут.

Щоб вода котрого не звалила з ніг, козаки почіпляли ся за руки і йшли на вськіх до противного берега. По середині ріки було глубше, так що декотрий меньший зростом мусів вишпловати ся із ряду і плисти, щоби без потреби не пити води.

По тім боці ріки було вже девятьдесять козаків.

Ярошенко і Логофет уже збирали ся лізти також у воду, коли із сего боку надбіг із горба вартовий і крикнув грімко: — Ховайте ся! Турки йдуть!

— Звідки? — спитав ся Проскурєнко.

— З полудня понад Прут! Вони ось-ось надїдуть! Сі козаки, що вже перепливали Прут, хоч почули остерогу, не мали гадки вертати ся; вислали тільки кількох козаків на високий берег подивити ся, а самі тимчасом зібрали ся коло посторої печери, що її вимив у кам'янім березі потічок. Ті, що пішли дивити ся, збігли небавом з горбка.

— Ховаймо ся! Не дамо ради!

Козаки поховали ся в печеру, а ті, що лишили ся за Прутом, вернули ся в ліс і стали на високім горбі у хащах. З того боку не було їх і видко, хиба що декотрий сам видїз із корчів.

Микула з Логофетом стали і дивили ся, що дїє за Прутом.

— Добре, що ми по сім боці — казав Логофет.

— Ще не знати, кілько є Турків. Хто знає, як буде і з нами — відповів Микула. — А диви ся, як заходять кругом печери. Нашим тільки в воду дорога, а більше нікуди.

Турки справді не зараз надійшли до печери. Здавало ся, що вони й не зараз її помітили. З горба крутими стежками спускало ся до ріки на зарінок кількадесять кінних Турків, коли нараз із печери гримнуло кількадесять вистрїлів і сивий дїм з пороху розстелив ся по равній росі. Турки скричали і розбігли ся, мовби утекли. Кільканадцять з них лишило ся на землі. Але небавом побачив Микула, як усі горби понад печерою вкрили ся турецьким військом — тисячі були там.

— Пропали наші! — озвав ся сотник Проскурєнко близько Микули і обернув ся до своїх. — Ставайте табором і копайте окопи! Найбільші з правої сторони! Ми звідси живі не вийдем.

У Микули пішли мурашки поза плечима; сотник сказав се таким зловіщим голосом, що вся надія Микули відразу пропала. Він стояв, як укопаний у землю, тільки вхопив Логофета за руку і тихо промовив:

— Щож буде з нами?

які гнетуть людскість, є такі великі і такі численні, що не вотреба додавати до них ще страховин війни“.

Терор і страйки в Росії.

Хотят великий революційний рух притих трохи в Росії, то всеж таки несупокої проявляють ся спорадично на великій російській території, а навіть доходять до явного терору, як се проявило ся в Варшаві. І так петербурска телеграфічна агенція доносить з Ялти, що там товпа черн розбила і заграбила всі маґазини і монопольові склепи. Кілька маґазинів підпалено. Почтового уряду стереже військо. З Севастополя відіхали до Ялти воєнні кораблі з моряками і трема компаніями війська. — З Коцан доносять до тої самої агенції, що там зворохобило ся населення; московські мешканці міста утікають. Надто з Петербурга доносять приватно, що страйк вибух наново з великою силою. Страйкує по верх 35.000 робітників.

В Варшаві відкрито перед кількома днями в однім з мурованих гробів склад бомб. Було їх коло 80. Але і крім найдених мусять бути інші ще склади і фабрики бомб, бо ось вчора о чверть на 9 вечер вибухла на подвір'ю поліційного бюро на Празі (передм. Варшави) бомба, що зранила 5 осіб, з того дві смертельно. Оберпол. Нолькен виїхав зараз, щоб удати ся на місце, але недалеко мосту на Вислі кинено на него бомбу, котра ранила Нолькена тяжко на лиця, правій руці і правій нозі. Нолькена перевезено зараз до помешканя, а лікарі мають надію удержати его при життю. Убийця втік, хоч поліціянти стріляли до него кількома наворотами, при чім убійця убив одного зі здоганяючих его поліціянтів.

Про подробиці сего замаху доносять, що бар. Нолькен їхав в повозі wraz з ротмайстром жандармерії Шетлем. Бомбу кинено зараз перед мостом, що через Вислу лучить Варшаву з Прагою. Незнакомий чоловік кинув круглу, велику бомбу, яка котячи ся з бруку, ударила в задне колесо повозки і вибухнула. Візника скинув вибух з кізла, ротмайстра Шетеля викинуло на брук і там він лежав, стративши притомність, однак не ранений. Нолькен одержав численні рани куснями експлодуючої бомби. Стратив кілька зубів, одержав рани на грудях, руках, ногах і шиї. Ліве око ненарушене. Перенесено его зараз до іншої повозки і завезено до дому, де над ним обняло опіку вісім лікарів під проводом д-ра Косіньського. Стан Нолькена є поважний, однак не грізний; на цілий рік лишиться ся калікою. Правдоподібно стратить праве око і праву ногу.

Замах на поліційну сторожницю в Празі так представляв ся в освітленю рапорту: О

год. під до 9. вечером прийшов 18-літний чоловік, християнин і кинув велику бомбу. Партерову комнату сторожниці зовсім знищило, всі шибби і двері дому ушкодило. Виножник замаху, ранений в живіт, почав утікати. Поліціянт Гавієвич почав гонити за ним, але утікаючий випалив кілька разів з револьвера і ранив тяжко поліціянта. Опісля однак зловлено его. Називає ся Стефан Окрия, 18-літний слюсарський челядник, родом з новоміньського повіту.

Оба ті замаху не викликали великого вражіння в Варшаві. Відомо, що Нолькен є дуже зненавиджений в робітничих кругах за беззглядне поступованє підчас страйку. Революційний комітет навіть переслав був ему вирок смерті, однак Нолькен не брав его на серию. Панує переконанє, що оба замаху стояли з собою в звязи і умисно уряджено засідку на Нолькена. В польских кругах осуджують єї прояви терору, приписувані соціалістам і побоюють ся, що правительство прийме ся тепер за найстрогіші репресійні міри.

Політичний перегляд.

З державної ради. Палата послів радила вчора над законом про заказ реїнованя бураків. Після промов пп. Рігелз, Дука, Кубра і Кульпа перервано дискусію і слідує засіданє назначено на нині. При кінці засіданя пос. Брайтер інтерпелював в справі провізоричних державних слуг. — Президент кабінету ґр. Гавч. мав намір прибути вчора на засіданє, однак лікарі не дозволили. За те дома президент-міністер полагоджує свої чинности і вчора прийняв намісника Галичини ґр. Потодкого на довшу конференцію.

Угорське пересиленє цісар старає ся поладнати своєю личною стичністю з визначнішими угорськими провідниками. Між багато іншими завізвав також цісар до себе до Будапешту австро-угорського амбасадора в Берліні ґр. Седені-Маріша. З сего приводу півурядові, урядові і независимі дневники згідно заперечують поголощі немовби Седені-Маріш мав одержати місію утвореня кабінету, або мав, як homo regius, переговорювати з опозиційним сторонництвом. Найправдоподібнішим видає ся, що цісар покликав его в сій, ціли, щоби він висказав свою думку що до kwestії торговельного трактату з Німеччиною на випадок цлового розділу меж Австрією а Угорщиною. Бо говорять, що як концесія для опозиції, буде переведений цловий розділ, але тільки формально, се значить, що меж Австрією а Угорщиною буде заключений новий торговельний трактат, якого зміст буде покривати ся з теперішньою угодою с. в. остане свобода взаємної виміни продукції. Дальше твердять будапештєвські дневники, що вже за кіль-

ка днів буде утворений перехідний кабінет, зложений з самих секретарів стану.

Князь Орлеанський і его приклонники видали маніфест, в яким обговорена справа розділу церкви від держави і на републиканів скидує ся відповідальність за грозячу анархію. Сказано дальше в маніфесті, що час найліпше працює для роялістів, яких число зростає з кождим днем.

В Ватикані запевнюють, що на найближшій консисторії кардиналів папа вручить їм булю, яка членам св. колеґії загадує приймати в конкляве якої небудь заяви „veta“ против вибору папи. Буля буде підписана кардиналами і доручена дотичним державам, в першій радї, розуміє ся, Австрії.

Красвий Союз кредитовий в році 1904.

Як звісно, семі загальні збори Красвого Союзу кредитового у Львові відбудуть ся дня 30. н. ст. марца 1905 року з отсим порядком дневним: 1) Відчитанє протоколу з послідних загальних зборів. 2) Звіт з діяльности за шестий рік адміністраційний (1904) з маєтковим білянсом. 3) Звіт комісії контрольної. 4) Предложено надзираючої Ради в справі поділу чистого зиску. 5) Вибір двох членів надзираючої Ради. 6) Вибір трох членів до комісії контрольної. 7) Зміна §§ 3. і 5. статута товариства. Тому подамо жменю цифр і дат про розвій Красвого Союзу кредитового за шість літ існуюваня:

Члени стоваришеня:

В році 1899, членів	258 (уділів 385)
„ 1900, „	312 („ 700)
„ 1901, „	358 („ 859)
„ 1902, „	391 („ 1.022)
„ 1903, „	448 („ 1.241)
„ 1904, „	493 („ 1.426)

На 493 членів стоваришеня припадає:

Інтелігенції світської	163
Священників	102
Інституцій (товариств)	95
Господарів	77
Промисловців	30
Женщин	10
Інших	16
	<u>493 чл.</u>

В році 1899 було уділів

	заявлених:	вилачених:
	19.250 К	— 18.361 — К
„ 1900	35.000 „	— 25.902-69 „
„ 1901	42.950 „	— 32.010-87 „
„ 1902	51.100 „	— 38.451-54 „
„ 1903	62.050 „	— 48.789-10 „
„ 1904	71.300 „	— 56.728-76 „

Виповіджені уділи:

В р. 1901, 1 член на	52 К 50 с
----------------------	-----------

— Те, що й з іншими — відповів той острійше і тим неначе спамятав Микулу. — Прийдець ся, певно погібати. Треба собі хоч якого дручка пошукати, а то чим я буду боронити ся?

Логофет відійшов, а Микула не міг рушити ся з місця. Усе снувало ся йому по голові, що й його родина пропала і він тепер пропаде, не наживши ся. Голосні вистріли з рушниць і оклики „Алла!“ збудили його з задуми. Печеру по тім боці Прута обступили Турки, як гайворони, а одна частина їх то прискакувала до неї, то втікала, бо не могла приступити: Козаки стріляли вже безустанно. Видко, не могли вороги взяти печери приступом і затихли; козаки перестали стріляти. Але по часі коло них закурило ся від великого диму.

— Викурюють їх з ями, як борсуків — подумав собі Микула і се справді так було.

Коло печери із сего і з того боку розвели Турки вогонь; на вогонь кинули соломи і пороху, дим узняв ся страшенний і почав заходити у печеру козаків. Козаки тримали ся часок, а по тім уже не сила було висидіти в печері — один за одним почав виходити з ями, а тут уже при вході раптом спало на кожного стілько шабель, що тіло кавальцями падало на землю.

Яничари відтягали ранених на бік, відрубували їм голови і бігли до своїх старших, чванити ся ними. Колиж ті не давали їм нагороди,

вони шпурляли голови далеко в ріку. Декотрий козак вибігав на ослі з печери і дорого продав своє житє. Перед ним стіною стояли яничари, він з розмахом і скаженістю кидав ся в їх гурт, рубав шаблею на всі боки, та вкінці і сам падав порубаний на землю. Інші не могли отямити ся з диму, що жер їм очі і замикав дух; виходили з ями і ще не роздивили ся вколо себе, як уже лежали на землі. Усі дев'ятьдесят козаків згинули; ні один не виратував ся. Їх трупи залягли увесь вхід до печери або зсували ся мов живі по спадистім березі до ріки.

Микула не бачив за димом нічого, але по скажених окликах і дзенькітю шабель здогадував ся, що там за рікою діє ся. Дим коло печери меншав і розходив ся і Турки, що крутили ся понад берегом Прута, вийшли на горби. Микула бачив добре, як на один горб закотили Турки кілька гармат і вимірили просто в єю сторону, де він стояв. Він завернув ся до козаків. Ще не дійшов, як грімкий вистріл луною роздав ся по околиці і куля з гармати вдарилась в дерево зараз за ним, відломилась велику галузь і впала в корчі. Микула вже не оглядав ся, лише побіг до товаришів.

Кількасот кроків від берега ріки, в лісі на неприступнім горбі козаки копали вже окопи. Робота була не легка, бо лісову землю з корінням тяжко було вибирати; тому поки що чим-

скорше окопували ся з правого боку, звідки могли найлекше набігти Турки і тут копали найглубший окіп. Усі були при роботі, мовби їх зовсім не цікавила доля товаришів по тім боці Прута, що так марно погнули. Серединою майдану на горбі походжав Проскурєнко і порядкував, як що має бути. Микула узняв ризкаль від козака, що вже втомив ся і почав копати рів. Гармата загреміла знову за рікою, але куля упала мабуть у ріку, бо у корчах і не зашуміло.

— Маркотун! — кликнув Проскурєнко на одного козака — возьми-но ти собі кілька хлонців з рушницями, йди з ними на право кількасот кроків дальше від нас і давай там Туркам ясу раз попри раз, нехай собі думають, що ми там, а не тут. А то щоб деяка турецька галушка не залетіла до нас.

Маркотун з кількома козаками пішов, куди їм велено і завели небавом таку пальбу, якби було їх з кількадесят. По тім боці Прута на зарінку, куди долітали козацькі кулі, настав крик і Турки завернули ся знад ріки на горб. За те повернули вони декотрі гармати в той бік до козаків і стріляли пусто, бо кулі перелітали в ліс.

Микула, що в таких пригодах ще ніколи не бував, цікавив ся всім і притім думав, що із того всего може вийти. Козаки працювали мовчки; кождий пильнував свого діла.

(Дальше буде).

1902, 1 " " " "	57 " 50 "
1903, 10 членів на	2.326 " 83 "
1904, 13 " " " "	1.369 " 49 "
Разом: 25 членів на	3.806 К 32 с

II.

Фонд резервовий:

В році 1899 (стан з кінцем року)	528-10 К
" 1900 " " " "	758-96 "
" 1901 " " " "	1.007-58 "
" 1902 " " " "	1.449-89 "
" 1903 " " " "	2.575-33 "
" 1904 " " " "	3.434-55 "

Маток власний з кінцем року 1904:

на уділах	56.728-76 К
фонд резервовий	3.434-55 "
Разом	60.163-31 К

III.

Вкладки щадничі з кінцем р.: 1899	183.994-62 К
" " " " 1900	295.569-77 "
" " " " 1901	376.171-82 "
" " " " 1902	547.852-53 "
" " " " 1903	756.405-56 "
" " " " 1904	980.000-84 "

В останньому році збільшилася сума вкладок ощадності о 223.596 К 28 с. Вкладки були розміщені на 943 книжочках на 4 1/2 %.

IV.

Стан уділення позичок (кредиту) виказує:

1) На скрипках довжних (24)	87.523.— К
2) " векселях (63)	71.206-66 "
3) " кредиті товариств	399.107-75 "
4) " кредиті парцеляційнім	234.788-25 "
Разом	792.625-66 К
5) Недвижимості	96.454-78 "
Сума	889.080-44 К

З кредиту в «Кравім Союзі кредитовім» на 5 1/2 % користало в р. 1904 52 товариств, та окрім сего в кравім Банку 16 товариств союзних мало признаний кредит на 4 проц до висоти: 450.000 К.

На рік 1905 значно розширено кредит стоваришень в Банку кравім отсим способом, що окрім безпосередного кредиту на 4 проц. мають стоваришени також кредит посередній за жирою «Кравого Союзу кредитового» на 4 1/2 %.

«Кравий Союз кредитовий» помагав парцелянтам кредитом в 14 парцеляціях, з котрих дві переведено в той спосіб, що набуто цілу недвижимість на власність стоваришени (звідси позиція 5 недвижимості), а відтак відпровадено парцелянтам.

При уділюванню кредиту заспокоювано передовсім запотребоване товариств, відтак підпомагано кредитом зголошені парцеляції в мірі розпорядимих фондів, а вкінці виімково уділювано кредит особам приватним.

(Конець буде).

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ. При зміні кварталу просимо наших Вп. Передплатників о скорі відновленні передплати, зглядно о вирівнанні залежностей та о приєднуванні нам нових передплатників.

Новим передплатникам вишлемо числа з початком повісті «Ярошенко».

НОВИНКИ.

— **Календар.** В середу: руско-кат.: Савина і Юліяна; римо-кат.: Кирила. — В четвер: руско-кат.: Алексія чол. Бож.; римо-кат.: Квірина мученика.

— В салі «Львівської Фільгармонії» відбуде ся в четвер дня 30. с. м. заходом товариств: «Просвіта» і «Львівський Боян» в пам'ять XLIV роковин смерті Тараса Шевченка концерт з отсею програмою: 1) Мих. Вербицький: Симфонія g-moll. Виконає оркестра 80. п. п. під управою свого капелмайстра, п. Фрідріха. 2) Святоточні промови. 3) Ст. Людкевич: «Вечір в хаті». Мішаний хор з сопрановим сольом в супроводі фортепяна. Твір, нагороджений першою премією на конкурсї «Львів. Боян». Виконає «Львівський Боян». 4) М. Волошин: «Ой, гляню я, подивлю ся». Слова Т. Шевченка. Соль-спів з супроводом фортепяна, нагороджений другою премією на конкурсї «Львів. Боян». «Народна піснь». Відспіває п-на Анна Крушельницька. 5) Т. Шенченко: «До Основьяненка». Деклямація п-ни Б. 6) Н. Лисенко: «Мені однаково». Соль-тенорове в супроводі фортепяна. Твір нагороджений третьою премією на конкурсї «Львів. Боян».

Відспіває п. Мих. Волошин. 7) М. Волошин: «Чо-цї і з членів комісії ревізійної. 7) Внесення мені тяжко». Слова Т. Шевченка. Йос. Кишакевич: «До бою». Відспіває мужеський хор «Льв. Боян». 8) Н. Лисенко: «Зацвила у лузі червона калина». Слова Т. Шевченка. Дуєт на сопран і тенор в супроводі фортепяна. Відспівають: п-на Анна Крушельницька і п. Мих. Волошин. 9) Нат. Вахнянин: «Коровід» з опери «Купало». Виконає мішаний хор «Львівського Бояна» в супроводі оркестри 80. п. п. Фортепяновий супровід обняли: п-на Олена Ясеничка, п-на Олена Яцишинівна і п. Т. Шухевич. Початок точно о год. 7. вечером. В часі продукцій вступ на салю зборонений. Ціни місць в коронах: Партеровий фотель (1—156) 3-20. Партеровий фотель (157—408) 2-20. Фотель I поверха (1—26) 3-20. Фотель II поверха (1—22) 2-20. Фотель III поверха (23—82) 1-70. Фотель III поверха (1—56) 0-80; (57—104) 0-60; (105—180) 0-40. Льюжа партерова 10 К. Льюжа мезанінова I I поверха 13 К. Льюжа II поверха 8 К. За програми і гардеробу не платять ся з окрема. Білети вчаснійше можна набувати в «Висшій Інституті музичнім» при ул. Вірменській ч. 2 I. пов. від год. 10 рано до 1 по полудни.

— **Реколекції для пань у Львові.** Заходом Товариства Пань під покровом Пр. Діви Непорочно Зачатої відбудуть ся в церкві СС. Василянко у Львові, ул. Зисликевича в днях 3. (понеділок), 4, 5, 6. і 7. цвітня с. р. реколекції для пань з отсим порядком: Кожного дня о год. 4. по полудни наука, по науці сувлікація. Дня 8 цвітня (субота) о год. 4. сповідь. Дня 9. цвітня (неділя) о год. 8. торжественна служба Божя, на котрій відбуде ся спільне св. Причастіє і закінченє реколекцій.

— **Пригадуємо,** що загальні збори членів Кравого Товариства кредитового урядників і сьвященників відбудуть ся завтра в середу о 5. год. вечером в льокалі Товариства при ул. Рускій ч. 3, I поверх. — *Дирекція.*

— **Відчити Р. Тов-а педагогічного у Львові.** В середу 29. марця, від год. 6—7. в салі кл. V. рускої гімназії («Народний Дім» III. пов.) буде мати відчит п. др. Стефан Рудницький про «Мешканців позаземських сьвітів». — Відділ просить о як найчисленнійшу участь.

— **Вислід конкурсу на пляни церкви.** О. Володимир Кальба, парох Соколяки коло Ожидова, маючи намір вибудувати муровану церкву в своїй парохії, ужив вельми похвального способу, аби придбати стилеві пляни будови церкви. Отсе за посередництвом «Союзу студентів архітектури» у Львові о. Кальба розписав конкурс на пляни церкви і визначив дві нагороди, одну 200, а другу 100 К за найліпші праці. На конкурс прислано 9 праць. Конкурсна комісія, зложена з професорів львівської політехніки пп. Ковача і Левинського, архітектів пп. Обмінського і Ржечанського та відоручника «Союзу» п. Дердакаго, на засіданню дня 23. с. м. признала першу нагороду праці, означеній знаком „Lux in tenebris lucet“, якої автором є п. Олександр Лупинський зі Львова. Другу нагороду одержав п. Лев Левинський зі Львова. Надто конкурсний суд висловив признанє авторам проєктів, осмотрених знаками «Unia» і «A-Z». Оба нагороджені проєкти є працею Русинів. За приміром о. Кальби повинно піти все наше духовенство. За шаблонний плян будови церкви, о скілько знаємо, платять ся 200 К. Чиж не ліпше додати ще 100 К і мати два примірники плянів, признані визначними архітектами за найліпші. Тим чином не лише підносить ся руску штуку до артистичної краси, але дає ся можливість нашим технікам працювати для своїх і над собою.

— **Філія Руского Тов-а педагогічного в Золочеві.** В неділю дня 2. цвітня с. р. о годині 4. по полудни відбудуть ся в салі тов-а «Руска Бесіда» перші загальні збори філії Руского Тов-а педагогічного в Золочеві з отсим порядком денним: 1) Звіт комітету основателів з дотеперішньої діяльності. 2) Вибір виділу. 3) Справа організації. 4) Внесення та інтерпеляції. По зборах о год. 5. відбуде ся виклад п. Михайла Галуциньського п. з. «Література і її історія», з якого дохід призначений на приватну женьську семінарію у Львові. Вступ від особи для старших 20 с, а від інших по 10 с. Добровільні жертви на семінарію приймає ся з подякою. Кому лише добрий розвій нашого шкільництва лежить на серці, нехай не отягає ся, щоби не прибути на збори. За комітет: *Михайло Галуциньський*, проф. гімн.

— **Надзїрна Рада «Лемківського Банку» в Новім Санчі,** спілки взаїмного кредита зурєєстрованої з обмеженою порукєю, повідомляє по мысли §. 61 статута, що II звичайні загальні збори тої спілки відбудуть ся дня 18. цвітня 1905 р. о 2. годині по полудни в Новім Санчі в комнатах «Читальні Просьвіти» з отсим порядком денним: 1) Відчитанє протоколу з попередних загальних зборів спілки. 2) Звіт Ради надзїрчої і Дирекції з діяльності за час від заснованя спілки т. є. від серня 1903 по конець грудня 1904. 3) Звіт комісії контрольної. 4) Внесенє Ради надзїрчої що до розділу чистого зиску і висоти дивіденди. 5) Вибір 5 членів Ради надзїрчої і одного заступника. 6) Затвердженє вибраного Радою надзїрного одного члена Дирек-

ції і 3 членів комісії ревізійної. 7) Внесення Ради надзїрчої, Дирекції і членів. Новий Санч дня 25. марця 1905. За Раду надзїрну: *Василь Яворський* предсідатель, *Михайло Кубійович* секретар.

— **VII. гімназія у Львові.** З початком шкільного року 1905/6 повстане у Львові нова, з черги сема гімназія, яка утворить ся з рівнобіжних класе гімназії Франц Йосифа. Буде се пята польска гімназія у Львові. Таким чином Львів буде мати більше польських гімназій, чим Русини руских в цілій Галичині.

— **Красва рада шкільна** затвердила вибір Франца Гуцфа, управителя школи в Солотвині, на представителя учит. званя в окружній раді шкільній в Богородчанах; — іменувала д-ра. Арона Гайльперна заступником учителя в гімназії в Яслі; — перенесла заступників учителів: Стеф. Юньского з реальної школи в Станиславові до П. р. шк. у Львові, а Меч. Дашинського з П. реальної школи у Львові до р. шк. в Станиславові.

— **На Буковині** є тепер около 250 руских товариств для селян і міщан. Між ними є 100 читальнє, 92 каси і 59 «Січей».

— **З Дирекції почт і телеграфів** у Львові одержуємо отсей комунікат: Покликуючись на тутешне повідомленє з дня 17. надлиста м. р. ч. 137094 повідомляє ся отсим Хвальну Адміністрацію, що уряди постові обділено вже потрібними часописними переказами і викавами тих часописий, на котрі вільно приймати передплату. (На нашу також. — Ред. Русл.) Хвальна Адміністрація зводить повідомити проте читателів своєї часописи, що від тепер можуть на ті часописи, котрі є виказані в списі часописий I, складати передплату в кождім уряді почтовім а за посередництво се належить окрім передплати оплачувати 10 сотків, без згляду на то, кільки примірників одної і тої самої часописи і на оден і той сам обсяг часу передвлячує ся.

— **На закупно козацкого кургана** під будову дому львівського «Сокола» звалили зложити (в коронах) отсі ВПов. Добродїї: Семен Кульчицький зі Львова 3, Дмитро Никольск з Костільників 2, друкарня Мавецких у Львові 5, о. Данило Тяничкевич з Закомаря 2, Семен Шпіцер 1, Денис Сембратович 0-30, Осип Шпитко 0-30, Яцко Остапчук зі Збаражчини 1, Софія Гаймбергер з Темеровець 5-08, о. Іван Любович з Острова к. Т. 10; з пушок: в «Дністрі» 3-40, в «Народній Торговлі» у Львові 1-88, в «Сокольскім Базарі» 5-51, в «Рускій Бесіді» у Львові 2-75; за облігації: Любомира і Феліція Будзиновскі по 10 К. До дня 27. марця вплинуло на ту ціль з добровільних датків, пушок і цеголок 2.366-18 К, а за облігації 1774 К; разом 4.140-18 К. Дякуємо нашій суспільности за дотеперішню поміч і просимо на будуче не забувати на купно дорогої для Русинів пам'ятки, якою є козацкий курган. Газрад! — *Старшина «Сокола» у Львові.*

— **З перемискої єпархії.** Крилошанські відзнаки одержали оо.: Аугін Колпачкевич в Гійчи, Василь Залеский в Журавиці і Віктор Рєшетілович в Мокротині. — Дійсними деканами іменовані оо.: Тадей Скородинський з Трускавця — дрогобицьким, Петро Левицький з Яворова — яворівским, Йосиф Котецький з Лютовиса — затварницьким і Іван Шемердяк з Гуменця — старосольским. — Сотрудництва одержали оо.: Пантелеймон Баран в Делівій, Теодор Сердинський в Никловичах і Николай Гарбовский в Ульвівку. — Завідательство в Дністрику дуб. одержав о. Михайло Качмар. — Увільненє від іспиту конкурсного одержав о. Омелян Венгрінович з Маджевої. — Прозенту на Ляшки гостинні дістав о. Йосиф Тихович. — Правительство продовжило на один рік дотацію для прив. сотрудників в Корениці д, в Карликові і для сотрудника в Улазові. — На конкурс з речинцем до 31. мая розписані парохії: 1) Веглина, 2) Горняга, 3) Криве ад Тісна, 4) Лопінка, 5) Терка, 6) Бахор, 7) Добра шляхотска, 8) Войткова, 9) Макова, 10) Тилява, 11) Пили, 12) Дністрик дуб., 13) Липа, 14) Береги гор., 15) Хміль, 16) Цариньскє, 17) Жуків, 18) Ясениця, 19) Новосільці, 20) Германовичі, 21) Барич, 22) Заміхів, 23) Порохник, 24) Гординя, 26) Лївинка мала, 27) Свидник, 28) 27) Ляшки мур., 28) Одрехова, 29) Ялин, 30) Вислок нижній, 34) Предуки, 35) Яворник, 36) Ясель. Речинець розуміє ся так, що просьби мають по день 31. мая 1905 бути урядами дек. предложені еписк. консисторії. Просьби, незаосмотрені сьвідотвом зложеного іспита конкурсного і другими прилогами, зверне ся яко безуспішні.

— **Дрібні вїсти.** У Львові стрілив собі в груди 19-літний Лев Зубрицький і тяжко ранив ся. Зубрицький хотів собі заподїяти смерть з рознуки, що виключено єго з курсу для дорогоматриств при кравім виділі за брак пильности. — В Волянці коло Борислава згорів в ночи на 15. с. м. один дім. Причина пожару незвісна. — В Бориславі в ночи на 22. с. м. знищив огонь три доми. Сторожа огнева сплила пожар. Шкода була обезпечена.

Всячина.

— **Імянини — по смерті.** В Парижі завязав ся комітет задля обходу 75. уродин ученого

історика Фюстеля де Кулянка. Націоналісти французькі, що всяку річ у послідних часах старають ся визискати для своїх маніфестацій — постановили і сему обходови уродин — надати п'ятно демонстративної націоналістичної маніфестації. З сего вийшов конфлікт і багато комітетових невдоволених виступило з комітету. І ось посипали ся по часописах полемічні статі, у яких знова дехто подавав у сумнів квестию, чи Кулянк взагалі заслужив собі на те, щоб святкувати его уродини. Інші прямо питали, що се за птиця той Кулянк. Аж ось заговорила пані Кулянк, протестуючи проти цілої хрїї, яка обиджує память єї мужа, який вже давно — помер, отже обходжене его уродження задумано зовсім не під пору. От, видно що не лиш Русини, але й Французи не конче інтересують ся долею і житєм своїх учених і письменників.

— **Новий лік проти туберкульози.** Проф. медіоляньського університету, др. Лві, написав до італійського короля письмо з донесенєм, що він винайшов лік проти туберкульози і в тім ліці має бути йод, а его примінене має бути успішне.

— **Нещасна доля.** В поворотній дорозі з Росії прибув недавно до Львова без крейцара в кишені Словак Ів. Тимко, що займав ся розносною торгівлею. Дня 21. с. м. зголосив ся він в львівській поліції разом з жінкою і п'ятерма дітьми з просьбою, аби їх вислано шупасом до місця приналежности в турчаньскім комітаті в Угорщині. Бездомну родину поміщено поки що в поліційних арештах.

— **Плаваюче Монте Карльо.** З Лондона доносять: В Новім Йорці завязало ся товариство, котре дуже хитро уміє обходити строгі приписи американського права против газардових ігор. Іменно закуплено корабель, котрий відбуває короткі подорожі морські. В хвили, коли корабель є в віддаленю трех англійських миль від американського берега, подорожні не підлягають вже американским правам. Тоді розпочинають ся на кораблі газардові гри, в котрих ріжниця бувають дуже великі. Той корабель устроений з нечуваними вигодами. Телеграф без дроту лучить его з берегом. Ціни їзди дуже великі. Місце в каюті на чотири особи коштує 30 К денно, а удержанє 40 К, не вчисляючи вина, за котре платить ся окремо. Крім того оплачують подорожні величезні суми за картове, так що товариство робить знамениті інтереси.

Наука, штука, література.

— **Павло Штокалко. Радуй ся Маріє.** Передрук з «Катол. Выходу». Сторін 8, 8². Дохід призначений на пам'ятник Маркіяна Шашкевича.

— **Дзвінок ч. 6.** з 20. марця 1905 містить: Проліски, Уляни К. — Козача відплата. Оповіданє. — Які тіла плавають по воді? — Складка. Оповіданє Івана Кр. — Покляк! — Про Яваньско-російську війну. — Всячина. — Дурна Ліза. — Праця і забава. — Значне число ілюстрацій і аркуш повістєвого додатку доповнюють се число «Дзвінка».

Телеграми

в дня 28. марця.

Відень. На нинішнім засіданю палати послів приступлено до дальшої дискусії над законом про заборону реїонованя цукрових бураків Промовляє пос. Люкш.

Лісбона. Цісар Вільгельм одержав в дорозі до Лісбони привітні телеграми від королівської пари і від правительства. — В Лісбоні прийнято цісаря дуже торжественно. Улиці декоровано.

Рим. В ватиканських кругах кружляє чутка, що німецький цісар Вільгельм в часі своєї поїздки по Середземнім морю не вдоволить ся висланєм телеграми до Сьв. Отця, але вишле до папи свого адютанта з відручним письмом.

Рим. Віденьський кореспондент Трибун-и доносить, що австрійське правительство знає дуже добре, що в Італії будують фортифікації під австрійською границею. Коли кореспондент запитував в тій справі заграничне міністерство, дістав відповідь, що Астро Угорщина не думає проти того протестувати. Бо коли в Італії шпирала ся іредентистична агітація і на зборах гроже-но Австрії, то австро-угорське правительство зарядило військові средства оборони на італійській границі. Тепер же може Італія також забезпечувати ся на будуче.

Петербург. «Нов. Время» доносить з Харбіна, що ліве крило російської армії находить ся

уже недалеко Кірину і дійде там без всякої трудности.

Кольонія. Köln. Ztg. доносить з Петербурга, що вже понехаво намір добудовувати другий шлях сибірської залізниці.

Важне на великий піст.

В товаристві св. Ап. Павла можна кунити отей книжки: Духовна лікарня. Ціна 20 с. — Хощу, очисти ся! Ціна 20 с. — Наука о Найсв. М. Евхаристіи. Ц. 20 с. — Оставьте дѣтей приходити ко мнѣ. Ц. 20 с. — Слава Непорочної Діви. Ц. 20 с. — Богословскій Вѣстникъ, річник 1900 і 1901 по 2 К 40 с і перший випуск з р. 1903 по 30 с.

Адресувати: о. Яросл. Левицкий, пл. св. Юра 5. Також можна єї книжки дістати в книгарни ім. Шевченка ул. Трибунальска 1. (4—10).

Пошукую жєнщини в середнім віці до ведєня гадівства на селі. Зголошеня приймає п. Збоїнська у Львові, ул. Длугоша 17. (1—5)

Хлопця на практику глядає «Со-кільський Базар» у Львові. (2—3)

„Тревоги автора і видавника“ гумористична подія з натури

О. Я. Кониського можна набувати в Адміністрації «Руслава» та в обох руських книгарнях у Львові. Ціна примірника на веліновім папері виносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

„РУСКА ХАТА“

ілюстрована часопись літератури, штуки і сучасного життя

виходить кожного 5. і 20. в місяці в обемі 2 до 3 аркушів друку. Передплата на цілий рік виносить 12 К. —

Адрес адміністрації: Льв'в Бляхарска ч. 8.

„Ще не вмерла Україна!“

Пісні патріотичні і народні, зложив на фортепьян **ДЕНИС СІЧИНЬСКИЙ.**

Часть I.: Музыка, Часть II.: Текст. 152 пісень. Накладом книгарні і складу нот А. Штаудахера спілка в Станиславові.

Ціна 6 корон. 123(8—10)

Набути можна у видавців і вї всіх книгарнях.

Що року горять хлопські мільони неасекуровані!

„ДНІСТЕР“

Товариство взаїмних обезпечєнь у Львові (Ринок 10) одинокє рускє Товариство асекурацийне обезпечєє будинки, движимости, збіжє і пашу на случай пожежи. По пожарі виплачує „Дністер“ зараз відшкодованя; оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань в сумі 5 мільонів, 340 тисяч корон.

ФОНДИ „ДНІСТРА“ виносять (з кінцем р. 1904) суму 1,183,874 кор. і уміщені суть в цінних паперах.

В „ДНІСТРІ“ єсть обезпечених більше як 300.000 будинків. На покритє хат черепом дістають члєви „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

ПОЛІСИ „ДНІСТРА“ приймають ся при всїляких позичках в Банку краєвім, касах ошадности і касах сиротинських.

ЧИСТИЙ ЗИСК по скінченім році звертає ся члєнам; в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ члєнам 284.857 кор.; (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії)

АГЕНЦІЇ „ДНІСТРА“ находять ся у всїх містах і більших селах і треба подавати обезпечєне через агєнта; господарі письменні повинні старати ся о агєнції „Дністра“ в таких сторонах, де инші агєнти „Дністра“ не роблять. Агєнти „Дністра“ заробили вже провізії 662.807 корон.

НА ЖИТЄ обезпечайчє ся тілько через „Дністер“ в Товаристві Крак.; свою провізію від сих обезпечєнь дає „Дністер“ на рускі добродійні ціли.

„Дністер“ прилоручили Преосьв. Епископські Ординарїати.

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 16. до 1. цвѣтня 1905.
Нова сензацийна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В недїлі і сьвїята 2 представленя о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що пятницї High-Life представленє. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З куплєним білєтом на фотелї, льожї і I-рядні крісла можна їхати даром на представленє омнібусами Кольосєю, які ждуть коло Відєньської каварні.

Всїлякі
КУПОНИ
вильосовані
цінні папері
виплачує без потрученя провізії або коштів
Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного.

Важке для їхтересоваких.
По цінах найміренїїшїх і найліпшої якості продаємо і доставляємо всїлякі матеріали як також фабричні виробы потрібні до будови. В заступствї доставляємо до будови печїи кафлевих або камінчикових «побільшувач тепла».
Кредитова Спілка будівничих
ул. Трєтого Мая ч. 7. у Львові.

Стережіть ся огня! Асекуруйте ся в „Дністрі“!

Покривайте свої хати черепом (дахівнами)!